

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/326/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209048
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2013:8412209048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok - v právnej veci žalobkyne Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému E. nar. XX.XX.XXXX, bytom U. J., štátnemu občanovi SR, o 168,37 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 77,27 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.1.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 2.11.2012 domáhala na žalovanom zaplatenia 168,37 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy za dobu od 28.1.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd o veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu.

Žalobu dôvodila tvrdeniami, že dňa 4.12.2009 uzavrela so žalovaným zmluvu č. I. ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy vypožičala žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožnila využívať ňou poskytované telekomunikačné služby. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo XXXX XXX XXX. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu služieb poskytnutých mu v období od septembra 2010 - októbra 2011 vo výške 77,27 eur. Žalobou v danej veci sa domáha zaplatenia tejto ceny za poskytnuté služby. Žalobou sa ďalej na žalovanom domáha zaplatenia sumy 91 eur, a to titulom nároku na náhradu škody, ktorá jej vznikla odpredaním mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia Nokia XXXX žalovanému a ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia (100 eur) a jeho akciovou cenou (1 euro). Škodu jej žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom Dodatku k zmluve sa zaviazal používať jej služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doba viazanosti) a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Náhrady škody sa domáha v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie označil za neprijateľnú podmienku, a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zmluvná pokuta v zmysle Dodatku k zmluve mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, tzn. v prípade, že svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/

telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu si splní, avšak žalovaný si základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplní. Zmluvná pokuta nebola dojednaná s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani v prípade porušenia povinnosti, a ani zabezpečiť si nepríjemný majetkový prospech. Mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia zmluvného záväzku žalovaným. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku ustanovenia Dodatku k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný v dodatku k zmluve vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za zľavnenú cenu len z dôvodu, že sa zaviazal užívať jej služby po dohodnutú dobu, pričom nedodržanie tohto záväzku by jej spôsobilo škodu (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny). Okrem škody za akciový telefón/ telekomunikačné zariadenie jej vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vždy vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky. Tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Práve z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia boli dojednávané paušalizované zmluvné pokuty. Pokusom o pokonávku zo dňa 13.1.2011 žalovaného vyzvala na úhradu žalovanej istiny. Žalovaný na pokus nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby. Žalobou sa domáha na žalovanom aj zaplata úrokov z omeškania v súlade so všeobecnými podmienkami (článok 11, bod 11.14) počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, tzn. počnúc dňom 28.1.2011.

V žalobe označila a pripojila listinné dôkazy, a to „Zmluvu o pripojení“ zo dňa 4.12.2009, „Dodatok k Zmluve o pripojení.....“ zo dňa 4.12.2009, „Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange, a. s.“, faktúry, „Pokus o pokonávku“ zo dňa 13.1.2011, a doklad o predajnej cene telefónu/telekomunikačného zariadenia.

Súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi žalovanému na vyjadrenie v lehote 20 dní. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená dňa 26.11.2012, sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania.

Oboznámením listinných dôkazov v spise zistil nasledujúce skutočnosti, na základe ktorých prijal nasledujúce právne závery:

Z listiny označenej ako „Zmluva o pripojení“, zo dňa 4.12.2009 (ďalej len „Zmluva o pripojení“) súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednaní zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosťou Orange Slovensko, a. s., (ďalej len „VP“) a cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti. Zmluvou o pripojení sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanému prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť mu v zmluve dojednané služby. Za tým účelom mu vypožičala SIM s účastníckym číslom XXXX XXX XXX. Žalovaný sa zaviazal platiť žalobkyňu za zariadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve .

Žalovaný v priebehu konania nepoprel pravdivosť tvrdenia žalobkyne, že nezaplatil splatnú cenu za verejné telefónne služby poskytnuté mu žalobkyňou a vyúčtované nasledovnými faktúrami:

- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou dňa 23.9.2010 splatnou dňa 7.10.2010 znejúcou na sumu 40,71 eur,

- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou dňa 23.10.2010 splatnou dňa 6.11.2010 znejúcou na sumu 19,87 eur,

- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou dňa 23.11.2010 splatnou dňa 7.12.2010 znejúcou na sumu 14,13 eur.

Faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.10.2010 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2010 žalobkyňa vyfakturovala žalovanému dvakrát po 1,33 eur z titulu upomienky za nezaplatenie faktúr.

Podľa § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu, alebo z porušenia práva.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

V danej veci žalobkyňa žalobou žiada, aby súd podľa cit. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku rozhodol o splnení povinnosti, ktorá žalovanému vyplýva jednak zo zmluvy, a jednak z porušenia práva, a to zo spôsobenej škody.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

V danej veci súd zastáva názor, že žalobkyňa sa plnenia zo Zmluvy o pripojení domáha dôvodne. Uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť cenu za verejné telekomunikačné služby poskytnuté mu v období od september 2010 až november 2010 má svoju oporu v zmluvnom vzťahu účastníkov založenom Zmluvou o pripojení zo dňa 4.12.2009 uzavretou v súlade so Zákonom o elektronických komunikáciách. Preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť cenu poskytnutých verejných telekomunikačných služieb vrátene príslušenstva vo výške 77,27 eur, ktorá vyplýva z predložených faktúr.

Pokiaľ ide o nárok na plnenie zo spôsobenej škody, zo skutkového vymedzenia nároku v žalobe vyplýva, že tohto plnenia sa žalobkyňa domáha na základe tvrdenia, že žalovaný porušil základnú zmluvnú povinnosť dojednanú v Dodatku k Zmluve o pripojení, a to povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s ňou po dojednanú dobu.

Takto skutkovo vymedzený nárok súd posudzoval podľa na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu), podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti subjektu za škodu sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť

medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie. Pre vznik všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je pritom potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky tieto predpoklady.

Súd zastáva názor, že žalobkyňa v danej veci nepreukázala splnenie ani jedného z predpokladov vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za škodu.

Pokiaľ ide o 1. predpoklad - protiprávny úkon žalovaného, žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť zotrvať s ňou v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. dobu viazanosti).

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže vzniknúť z porušenia zmluvných ako aj iných záväzkových povinností (zmluvná zodpovednosť alebo záväzková zodpovednosť). Môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť).

Oboznámením listiny „Dodatok k Zmluve o pripojení...“ (ďalej len „Dodatok“) zo dňa 4.12.2009 súd zistil, že žalobkyňa súčasne s uzavretím Zmluvy o pripojení uzavrela so žalovaným aj zmluvu, na základe ktorej predala žalovanému mobilný telefón zn. Nokia XXXX, ktorého bežná maloobchodná cena podľa Dodatku k Zmluve o pripojení, bola 100 eur, za zľavnenú cenu 1 euro, za podmienok dohodnutých v Dodatku k Zmluve o pripojení. Žalovaný sa v Dodatku, okrem iného, zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou podľa Zmluvy v znení Dodatku (čl. 2.3. písm. a) Dodatku). Pre prípad porušenia, okrem iných, aj tejto povinnosti, strany dojednali povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 100 eur.

Vznik, dobu trvania a spôsob ukončenia zmluvného vzťahu založeného medzi účastníkmi Zmluvou o pripojení vrátane jej Dodatku upravujú VP, ktoré sú súčasťou Zmluvy o pripojení.

Podľa článku 2. bod 2.1.VP spoločnosť Orange poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a účastníkom.

Podľa článku 4. bod 4.1. VP zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4. body 4.2. VP obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak zmluva alebo jej Dodatok nestanovujú inak.

Podľa článku 4 bodu 4.5. VP odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa článku 4 bodu 4.7 VP spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená ukončiť platnosť Zmluvy písomnou výpoveďou, ak nemôže poskytovať služby v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodu technickej neuskutočniteľnosti ďalšieho poskytovania Služby.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V danej veci žalobkyňa, ktorá okrem vykonania dôkazov oboznámením ňou označených a predložených listín nenavrhol vykonať iné dôkazy. Nepreukázala, že by záväzkový vzťah medzi účastníkmi založený Zmluvou o pripojení skončil niektorým zo spôsobov, ktorý si sama upravila vo VP. Žalobkyňa v konaní netvrdila a v konaní z vykonaného dokazovania ani nevyšlo najavo, že by účastníci boli uzavreli dohodu o ukončení Zmluvy o pripojení, prípadne zmluvný vzťah ukončili odstúpením od zmluvy alebo jej výpoveďou. Vzhľadom na písomnú formu Zmluvy o pripojení, ktorú si žalobkyňa sama vyhradila vo VP, na platné ukončenie tejto zmluvy bola potrebná písomná forma. Súd preto zastáva názor, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by žalovaný svoj záväzok zotrvať v právnom vzťahu založenom Zmluvou o pripojení 24 mesiacov porušil. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa deaktivovala SIM kartu žalovanému, vyplývajúcu z faktúry č. XXXXXXXXXX (poplatok za odpojenie SIM karty), nakoľko podľa VP strany ako spôsob ukončenia zmluvy nedojednali deaktiváciu SIM -karty.

Pokiaľ ide o 2. predpoklad - vznik samotnej škody, pojem „škoda“ Občiansky zákonník nedefinuje. Všeobecne sa škoda chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Súd zastáva názor, že v danej veci nedošlo k zmenšeniu majetku žalobkyne, a teda ani k vzniku škody. Žalobkyňa za mobilný telefón odpredaný žalovanému obdržala (prípadne jej prislúcha nárok na zaplatenie) dojednanú kúpnu cenu. Za škodu a teda zmenšenie majetku žalobkyne nemožno považovať to, že v rámci svojej obchodnej politiky dojednala kúpnu cenu za odpredaný mobilný telefón nižšiu, ako bola jej bežná maloobchodná cena. Súd dáva do pozornosti, že účel, ktorý žalobkyňa sleduje žalobou, bolo možné dosiahnuť riadnym legitímnym spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi zľavnenou akciovou cenou mobilného telefónu a jeho bežnou maloobchodnou cenou je predovšetkým výsledkom zmluvného dojednania medzi účastníkmi, nie následkom protiprávneho úkonu žalovaného. Toto dojednanie nemôže žalobkyňa jednostranne reparať len preto, že sa nesplnili jej očakávania v rámci obchodnej politiky.

Keďže súd zastáva názor, že dôvodom vzniku žalobkyňou tvrdenej škody spočívajúcej v rozdiel medzi maloobchodnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou nebolo protiprávne konanie žalovaného, aj v prípade preukázania ukončenia zmluvného vzťahu pred uplynutím dojednanej doby zavinením žalovaného, by takého konanie žalovaného nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Preto súd zastáva názor, že žalobkyňa nepreukázala splnenie ani 3. predpokladu vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za škodu, a to v príčinnej súvislosti medzi tvrdeným protiprávnym konaním žalovaného a tvrdeným vznikom škody.

Súd preto žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti plnenia žalovanému zo spôsobenej škody ako nedôvodnú zamietol, vrátane nároku na jej prislúšenstvo (úroky z omeškania).

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z

omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dluhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania so zaplatením požadovaného peňažného záväzku žalovanou vo výške 9 % ročne od 28.1.2011, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd jej priznal úroky z omeškania so zaplatením priznanej istiny vo výške 77,27 eur počnúc týmto dňom, ktorý nepredchádza dňom splatnosti jednotlivých faktúr. Úroky z omeškania súd žalobkyni priznal v požadovanej výške, ktorá neodporuje predpisom občianskeho práva.

O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný mal v konaní úspech v prevažnej časti, preto mu prislúcha právo na náhradu pomernej časti trov, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva. Podmienkou priznania nároku na náhradu trov konania je v zmysle § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uplatnenie nároku na náhradu trov. Keďže žalovaný si v priebehu konania nárok na náhradu škody neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- h) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).